DECANUS
ORDINIS JCTORUM
IN ACADEMIA WITTENBERGENSI,

GODOFREDUS

Strauß/ JCtus,

Potentiss. Electoris Saxoniæ in sum-
mo Appellationum Judicio, necno[n]
Sereniss. Principis Anhaltino Servestan[i]
Consiliarius Aulicus, Decretal. in Aca-
demia Wittenbergensi Prof. Publ.
& Facult. Juridicæ Ordina-
rius ac Senior,

L. S. P. D.

Jesu Juva!

Vod de hereditatis omittendæ facultate Jure Romano ſancitum reperitur, qvoad liberos non videbatur carere dubio. Sive enim reverentiæ debitum, qvo Lex æterna liberos conſtringit, ſive Patriæ poteſtatis vinculum ac vim ſpectes, utrobiqve liberis neceſſitas in Parentum bona ſuccedendi eaqve capeſſendi oppido incumbit. Et vero ut illam, cum abs ſe ſatis ex lumine rationis pateat, prætercam in præſenti, hujus incunabula diligentius paulo evoluta aſſertum illud ſuperius ſatis ſtabilire ac firmare videntur. Sicut ex Decreto nempe divino Adamo in Evam: ita cuilibet deinceps Patrisfamil. in uxorem ſuam competiit imperii axioma. Cum vero per rerum naturam non poſſit qvam venter melioris condi-

tionis esse partus, in liberos ex matrimonio prognatos nactus qvoqve potestatem Pater. Hanc, ut reliqva taceam, immensam & plane δεσποτικὴν in liberos suos exercuerunt, cumprimis in Republ. sua Romani vid. *L.22.§.2.ff. ad Leg. Jul. de Adult. §.2. J. de Patr.pot.* Erant enim iidem in Parentis sui manu potestate ac mancipio. Qvinimo ex Lege Romuli, Reipubl. Romanæ Statoris, repetita postea ac confirmata à Decemviris Ipsi jus vitæ ac necis in illos competebat *d. L. 22. §. 2. L. 11. in fin ff. de Lib. & Post. L. ult. C. de Patr. pot.* nec non potestas ter eosdem vendendi. Videatur tabula quarta: *L.12. Tab. L. 2. C. de Patr. qui lib. distr. Bachov. & Vinn. ad §. 6. J. Quib. mod. jus Patr. pot. solv.* Qvod absolutum in gnatos arbitrium etiam post mortem Genitorum suos spirabat effectus. Poterant enim hi, si testamentum condebant, pro arbitrio liberos suos heredes instituere vel nominatim eosdem exheredare *L. 30. ff. de lib. & post. pr. J. de Exhered. Lib.* Qvorsum iterum faciebat 12. *Tab.* Lex *Tab. 5. L. 1. de Testament. Paterfamilias uti legasset super pecunia tutelave suæ rei ita jus esto. L. 120. de V. S. pr. J. de Leg. Falcid. Nov. 22. Cap. 2. pr.* Cicero 1. Rhetoricor. ad Herennium *Simon Levvius in Not. ad Fragm. leg. 12. Tabl. c. l. VVissenbach. ad cit. L. 120. ff. tb. 10.* Ex adverso, si intestatus decedebat Paterfamilias, liberi in Patria

Pote-

Potestate constituti & gradu proximi ejus pariter ex Lege 12. Tabularum erant sui & necessarii heredes §. 2. *Inst. de Hered. Qual. & differ. L. 7. de Bon. Damn. L. 220. ff. de V. S.* Qvod qvidem verbum *Sui* non commune in præsenti aut oratorium est; sed JCtorum proprium vid. *Franciscum Hottomann. Lib. 9. Observ. Cap. 10.* Nominantur etenim liberi non heredes sui jure Civili; sed sui heredes congruo artis termino. Ita mulier suum heredem paritura *L. 31. §. 1. ff. de Acquir. vel om. hered.* ex adverso fœmina suum heredem non habere dicitur, *L. 4. §. 2. ff. de Bon. Poss.* In similem modum spem esse, ut suus heres defuncto existat, Lex *penult. §. 1. Und. Leg.* ac filium Patri suum heredem, existere, Lex *45. §. 1. J. de Neg. gest.* perhibent. Ex qvo onere tamen & honor liberis existit: qvippe qvi domestici heredes sunt, & vivo qvoqve Patre qvodammodo domini existimantur §. *2. J. de Hered. Qual. & Diff. §. 3. Instit. de Hered. quæ ab intest. def. L. 11. ff. de Lib. & Post.* Hinc apud Terentium Heavtontim. Act. 1. Scen. 1. vers. 95. Chremeti Menedemus ita loqvitur:

Decrevi tantisper me minus injuriæ,
Chreme, meo gnato facere, dum vivam, miser
Nec fas esse ulla me voluptate hic frui
Nisi ubi ille huc salvus redierit meus particeps.

i. e. heres meus. Unde & passim in Comædiis Do-

minorum filios heros minores cognominabant Servi. Qvorsum pariter facit, qvod hereditatem Paternam iidem non cernere vel adire; sed immiscere se ipsi ac rursus non repudiare eandem; sed abstinere se ab illa prædicabantur. Olim qvidem cretione hereditas acqvirebatur, h. e. aditione solenni, verbis solennibus fieri solita, adhibitisqve testibus. Postqvam enim Testator ita scripserat in testamento: *Titius heres esto, cernitoq; in diebus centum proximis, quibus scieris poterisq; : nisi ita creveris exheres esto.* Testatore mortuo heres nominatus verba cretionis recitabat hoc modo: *Cum me Mevius heredem instituerit, eam hereditatem adeo cernoque. Ulpianus in Fragm. Tit. 22. §. 27. 28.* eaqve verba in præsentia testium, qvi videant illum heredem esse, proferre tenebatur *Varro Lib. 5. de Ling. Latin.* Ut hinc heres cum constituit se heredem esse dicatur cernere & cum hoc fecerit crevisse. Verum ista cretio & certorum dierum spatium qvod dabatur heredi instituto ad deliberandum, utrum expediat ei adire hereditatem nec ne *Ulpianus c. l. §. 27.* in suis heredibus plane cessabat: qvippe qvi Parentum heredes non fiunt; sed ipso jure existunt, L. in suis 14. ff. de suis & legit. hered. h. e. qvod dominium actu primo vivis adhuc Parentibus tenebant, actu id secundo iisdem mortuis conseqvvntur *L. ult. §. 2. C. de Curat. Fur.* Qvod

porro

porro argumento inservit suis heredibus existentibus non dari hereditatem jacentem *arg. L. 1. §. 7. ff. si quis omiss. caus. testam. L. 68. pr. de Leg. 1.* qvoniam jus sui seu suitas omnium jurium, qvæ apud defunctum Patrem fuerunt, ad descendentes proxime in ejus familia constitutos qvandam qvasi continuationem immediate inducit *L. 11. ff. de Lib. & post.* Fiunt namqve sui heredes etiam ignorantes: qvod in furioris ac infantibus præclare cernere licet *§. 3. Inst. de Hered. quæ ab intest. def.* qvibus nec tutoris auctoritate hic opus est, qvoniam a morte Parentis dominium qvasi continuatur *dict. §. 3.* Unde qvoqve fluit, qvod si decesserit suus heres, jus hereditarium ipso jure in qvoscunqve heredes transmittat *L. un. §. 5. & 13. C. de Cad. toll. L. 8. C. de Suis & Leg. hered. jung. L. 84. ff. de arg. vel om. hered. Struv. Exerc. 34. ad ff. th. 21.* Qvod si ergo istius reverentiæ Parentibus a liberis debitæ sanctitatem, quod si obseqvium inviolabile, si immensam Patriæ potestatis vim & egregia deniqve, qvæ liberis in Parentum bonis jus Civile tribuit beneficia, de qvibus hactenus verba fecimus, nobiscum recogitemus, memorata ab initio dubitatio iterum vellicat, non posse liberos in potestate positos & gradu proximos omittere ac destituere Patris hereditatem. At enim vero illis omnibus haud consideratis jus posteri-

ſterius copiam dat liberis abſtinendi ſe a paterna hereditate. Prætor enim his volentibus permittit abſtinere hereditate: ut potius Parentis, qvam ipſorum bona poſſideantur §.2. *in fin. Inſt. de Hered. Qual. & differ.* Id qvod ex edicto provinciali tradit etiam *Gajus L.57. pr. ff. de Acquir. vel om. hered.* hisce verbis: *Neceſſariis heredibus non ſolum impuberibus, ſed etiam puberibus abſtinendi ſe ab hereditate Proconſul poteſtatem facit: ut quamvis creditoribus hereditariis Jure Civili teneantur; tamen in eos actio non detur, ſi velint derelinquere hereditatem. Sed impuberibus quidem etiamſi ſe immiſcuerint hereditati, præſtat abſtinendi facultatem; puberibus autem ita, ſi ſe non immiſcuerint.* Mirum qvidem hoc videri poterat, qvoniam Prætor Juris Civilis miniſter, tollere hoc, immutare ac abrogare haud poterat. *L. Cum Sponſa 12. §. 4. ff. de Publ. in rem act. L.12. §.1. ff. de Bon. Poſſ.* qvod tamen hic omnino fieri videbatur, dum liberis abſtinendi poteſtatem conceſſit Prætor. Sed ſalva res eſt: ſiqvidem abſtentionis iſtud jus non ſuitatem in totum eliminat; ſed effectum ſaltem qvendam indeclinabilem ſcil. capeſſendi hereditatem paternam neceſſitatem temperat, moderatur ac mitigat. Cum enim hereditatis qvæſitæ hæc eſſet vis, ut qvamvis ſolvendo eadem non exiſteret, tamen ad æs alienum omne

mine exſolvendum adſtringerentur heredes *L. 8. ff. de Acquir. vel om. hered.* qvamvis ſe bonis Paternis abſtinere parati forent: præterea res hereditariæ eorum nomine publice vendi ſolerent, eaqve venditio licet infamiam juris non irrogaret, qvemadmodum nec ceſſio *L. 11. C. Ex. quib. cauſ. infam. irrog.* maculam tamen qvandam inferret, pudoremqve ac exiſtimationem alienantium apud bonos & graves Viros oneraret *arg. l. 3. ff. Quæ in fraud. Cred.*; liberorum, famæ parcere Prætor voluit, æqvius eſſe exiſtimans, ut bona Parentis potius mortui, nomine, qvam liberorum adhuc ſuperſtitum ac viventium diſtraherentur. *L. Paterfamil. 28. ff. de Reb. auct. jud. poſſ.* Qvam enim ſemper ob oculos habebat Prætor humanitas poſtulare videbatur ut liberi, cives pariter Romani & prout ſpes erat, bene de Republ. merituri ab iſto onere immunes præſtarentur. Satius enim idem eſſe putavit, ut ex duobus qvi pari conditione ſunt, potius Patris defuncti nomine, qvam filii viventis, non ſentientis nomine, qvam ſentientis, ſe hac injuria affici, bona poſſideantur aut divendantur, Vid. *Vinn. ad cit. §. 2. Inſt. num. 5.* Proinde ex neceſſariis qvidem vi ipſa voluntarios effecit heredes Prætor, haudqvaqvam vero extraneos. Nam & ipſo jure adhuc ſui heredes manent liberi L. 30. §. 10. *ff. de Fideicomm. hered. L. 7. §. 10. ff. de*

 Minor.

Minor. qvamvis propter beneficium Prætorium in eosdem actio non detur. Sed vero de argumento hoc plura in præsenti differere nihil attinet: qvandoqvidem labore hoc nos sublevavit Præ-Nobilis ac Clarissimus Candidatus Noster JOHANNES SIGISMUNDUS Birnbaum/ Dresdensis Misnicus, qvi Licentiam summos in utroqve Jure Honores impretaturus, de Omissione hereditatis per-eruditam Disputationem publice ventilandam Autor conscripsit, illudqve Thema cum ex Theoriæ apicibus eruit, tum fori observantia ac præjudiciis non vulgaribus comprobavit, firmavit ac eximie illustravit: de cujus ortu, institutione, studiorum progressu ac Jurisprudentiæ cultu ex hoc loco nonnulla commemorare, institutum Majorum exigit.

Natus vero Noster est Dresdæ, d. XI. Augusti Anno 1671 Patre Illustri ac Excellentissimo Viro, DN. JOHANNE ABRAHAMO Birnbaum/ Potentiss. ac Sereniss. Elect. Saxon. Consiliario intimo incomparabiliter merito, & Capituli Wurzensis Præposito maxime Venerando, Patrono summâ cum observantia colendo; Quocum communia tractasse studia Lipsiæ quondam, magno sæpius cum gaudio recordor, vimq; Ingenii ejusdem divinam ac morum elegantiam recogito non semel mecum ac impense admiror. Nec præterire Avum beatiss. hic possum, Nobilissimum ac Experientissimum Virum DN ABRAHAMUM Birnbaum/ Consiliarium Elect. Sax. & per longissimum temp9 Archiatrum Seniorem, optime meritum. Matrem vero habuit Nobilissimam ac omnibus Virtutibus maxime conspicuam fœminam DOROTHEAM MARIAM, ex percelebri FINDEKELLERIORUM familia

ori

oriundam. In educando hoc gnato suo summam & singularem diligentissimus & prudentissimus Pater, una cum Matre pientissima adhibuerunt curam. Privatæ vero institutioni deinceps ille erudiendus in politioribus literis traditus fuit: qvô nomine potissimum collaudat ac prædicat Clarissimos ac plurimum Reverendos Viros Mag. Johannem Christianum Wonne/ Archi-Diaconum Jüterbocensem, vita ante annos aliquot beate defunctum: necnon Mag. Valentinum Schultzen/ Pastorem nunc Scandaviensem; tum quoque Mag. Georgium Ermelium, Scholæ Provincialis Grimmensis Collegam Tertium, ac denique Mag. Christianum Heiderum, Scholæ Portensis Collegam ibidem Tertium. Post hæc humanioribus literis ac Philosophiæ primordiis satis imbutus Noster Venerandi Parentis consilio ac jussu Lipsiensem petiit Academiam. Receptus oppido in Album ejusdem, Rectore tum temporis Magnif. Dn. Licent. Antonio Günthero Heshusio, Prof. Publ. celeberrimo, die 22. Septembr. Anno 1691. eò potissimum nervos omnes intendit, ut bonis Artibus ac Disciplinis animum perficeret. Qua fini Virorum Excellentissimorum ac Amplissimorum Dn. Licent. Adami Rechenbergii, Historiarum & Græcæ Linguæ, nec non Dn. Licent. Johannis Schmidii, Eloqvent. Professorum Publ. meritis ac fama Clarissimorum, Informatione privata eaque fidelissima usus non inanem eruditionis umbram captavit; sed solidam, quæque cumprimis Jurisprudentiæ studio inserviret, sibi comparavit. Ut vero in hoc expeditius non tantum, sed & auspicatius Idem procederet, Scholas Consultissimorum ac Amplissimorum Virorum Dn.

Quinti

Quinti Septimii Florentis Rivini, Scabinatus Lipsiensis Assessoris gravissimi, Fautoris ac Amici nostri Colendissimi, nec non Dn. Godofredi Barthii, & Dn. Georgii Beyeri, J. U. Doctorum admodum celebrium ac Practicorum, quos vocant, insignium sectatus est, qui principia & ipsam Juris artem Nostri discendi cupidissimi animo instillaverunt, impresserunt, inculcarunt, nec minus Primus & Secundus fori doctrinas ac observantiam addiderunt. Ita ergo veræ Juris Philosophiæ scientia imbutus ac studiorum suorum fiduciam habens non ita pridem huc venit, summos in utroq; Jure honores capessendi Licentiam impetraturus. Cum ergo ut admitteretur ad specimina consueta à Collegio nostro ea qua par est reverentia petiisset, noluit istud petitioni ejus honestæ deesse. Sustinuit deinceps examen utrumque Noster & cum bene satis stetisset, dignum eum censuimus, qui voti ac desiderii sui compos fieret. Futuro igitur Martis die Præside Nobilissimo, Consultissimo ac Excellentissimo Viro, Dn. Johanne Henrico Bergero, JCto ac Antecessore in hac Academia famigeratissimo, Potentiss. Electoris Saxon. Consiliario Magnifico, nec non Collegior. Juridicorum, quæ hic sunt, ut & Judicii Ducalis in inferiori Lusatia Assessore gravissimo, Affine Compatre ac Collega honoratissimo superius memoratum Thema Disputatione solenni publice propugnabit: Cui Panegyri ut Rector Magnificus, Perillustris Liberi Baro, Patres Academiæ Conscripti, ac in universum omnes Jurisprudentiæ Fautores ac Æstimatores, imprimis etiam Nobilissima studiosa Juventus, frequentes adesse velint, summopere ac perhumaniter oro rogoque.

P. P. Dominica Rogate, Anno M DC XCVI.

(o)